

ספר ויקרא

ויקרא אל משה וידבר די אליו מאהל מועד
 לאמר * לכאורי סי ראו לכתוב ויקרא די
 אל משה וידבר אליו כדי שדע מי קראו ולא כן
 עתה ויקרא אל משה סתם ואינו יודע מי קראו *
 אך הענין הוא דאיתא בזהר ויקרא כו אלף זעירא *
 דהשכיני כשאניו במקומו אזי היא זעירא וזו היא
 במדבר ועיקר מקום כבודו הוא זבחה בירושלים *
 ולכן מתחילי גא' ויקרא אל משה והיא אלף זעירא
 קרא אל משה * אך אח"כ כשכבר קראו והי' משה
 רבינו ע"ה מטעם עלמו לעבודת הכורא ב"ה בכל יכלתו
 והי' מקדש עלמו במאוד מאוד וזו למדריגה זו וידבר
 הי' אליו שהוא שם הרחמים * וזהו שהתפלל דוד המלך
 ע"ה אחת הי' לעולם תשכ * כי עתה זעורה הששכיני
 בהגלות כשהקב"ה רוצה לדין את ישראל לריך ברוב
 רחמיו לעמוד מכסא דין ולישב עליהם ככסא רחמים *
 אבל לעתיד לבא יהי' כולו רחמים גמורים ולא יטרך
 לעמוד מכסא דין כלל ולשנות מכסא לכסא * ועל
 זה התפלל אחת הי' לעולם תשכ כסאך לדור ודור *
 דעיקר שכינת כבודו יתברך הוא על הלדיקים והתפלל
 לאמר אע"פ שנתמעטו הדורות אס ראשונים כו
 אפס"כ יהי' כסאך עלינו בכל דור ודור ברוב רחמך
 תחופף עלינו אור שכינתך אמן *

ונפש כי תחטא כו * י"ל דאיתא בזהר הקדוש
 ונפש כי תחטא שהוא לשון תמי' שהכתוב
 מתמי' על נפש העליון שיחטא ע"ש הלשון * ויש
 לפרש ג"כ ברמז על נפש לדיק שחטא באיזה חטא
 קל כחוט השערי' שעבר על איז' מדה והנהג' טובה
 חילי' * כפי' הוזהר הקדוש שגפס היא מדרי'ת'
 גדולי' * והלדיק הזה הנכשל חילי' באיז' מדה כחוט
 השערי' אזי יחרד לבו בקרבו ותאחז נפשו פלגות ומי
 יתן ויחרד לב הרשעים העוברים עבירות חמורות
 כקלות כמו הלדיק הזה אשר הקל שבקלות זעינו
 כחמורות ונפשו תאבל עליו ותחרד מאד כאלו
 עתה שומע השבועי' שהיו משביעין אותו קודם שיא
 לאויר העולם כדאיתא בגמ' *

וידבר ושמעה קול אלה פ"י שדומ' לויכא לשומע עתה מחדש
 קול האלה והשבועי' כנ"ל * והוא עד הוא לי התרא'
 מלשון

ולכן היה לריך לשתק מדת הרחמים וזלמח בתחילי'
 ראה הקב"ה בחמד השני מדריגות היינו לדיק מעיקרא
 ומדריגות בעל תשוב' וזהו מתחילי' עלה במחשבי' כו ר"ל
 מהתחלת הכריאי' עלה במחשבי' לבראו במדת הדין
 קאי על הלדיק שיכול להתקיים ע"פ שורת הדין וראה
 שאין העולם מתקיים מחמת שטבע הכריאי' בלתי
 אפשרי להיות כולם לדיקים כאשר כתבתי במ"א ושיתף
 מדת הרחמים אבל בחמת חישב וראה הכל ביתד
 בלי שום השתנות חילי' * וזהו חני הי' חלקיכם אמת
 ר"ל מי שהולך בחמת בעבודת הכורא ית' שלא יחטא
 חילי' אף המדת הדין הוא רחמים אללו ואין לו
 להתיירא ממדה"ד וזהו חני די' קודם שיחטא האדם
 ואחר שיחטא דקודם שיחטא גם הדין הוא רחמים
 ואף אחר שיחטא חני די' הרחמים * וזהו ועשו לי
 מקדש כו שבית המקדש שלמעלי' מכוין כנגד בה"מ שלמטי'
 וכשאר מקדש עלמו למטי' עושי' מקדש להשי"ת ב"ה *
 וזהו ועשו לי מקדש אחתי ושכנתי בתוכם היינו
 כשיקדשו עלמם למטי' שאז חני שוכן בתוכם אז
 עושי' לי מקדש למעלי' *

וזהו עשה לך שרף ר"ל בני אדם השורפים בקדושתם
 וכרשפי אש המתלהבות בזודאי' הלדיקים הללו
 עליהם נאמר ותגזר אומר וכו' * ויש אותו על נס
 פי' שחשים את הלדיק הזה לנס לעולם שיבינו הכל
 שכל פעולותיו ומעשיו הכל מעשה ימים * וזהו כל
 הנשך ר"ל כל מי שיש לו נשיכי' דהיינו שחסר לו
 איז' דבר הן רפוא' והן מזוני' מי' בני * וראה אותו
 וחי תיכף בראי' כל דהוא בעלמא ימשך לו הלדיק
 הנ"ל הכל ומשה רבינו ע"ה ראה שבני עלי' המה
 מועטים * ויעש משה נחש הנחושת ופרשי' ז"ל לשון
 נופל על הלשון י"ל הפירוש כך נחש הוא השטן הוא
 היל"ה"ר העולי' ומקטר ורא' משה רבינו ע"ה לעשות
 נגדו נחושת שאף מי שאינו כ"כ לדיק כנ"ל ולזה מרמז
 נחושת והנחושת של רבנת המשכן הי' מכפר על
 מעשי' נחש שגם הלדי' כזה יהי' יכולת בידו לפעול
 הכל ולח הי' משגי' משה מדברי הקב"ה כי כן הי'
 כוונת הכריאי' בתחילי' כנ"ל * וזהו ויעש למזבח מכבר
 מעשי' רשת נחושת ר"ל מכבר פי' כוברו בכברי' לראות
 את מעשה הלדיק דמעיקרא וכני עלי' המה מועטים
 ולכן עשה ופעל שגם הלדיק שאינו זכחי' גדולה כ"כ
 גם הוא יכול לפעול הכל ויהי' שיעור הכתוב כך *
 ויעש למזבח ר"ל למען יהי' מזבח כפרה * מכבר
 ההכרחי לראות מעשי' הלדיק הגמור * נחושת מעשה
 רשת ר"ל ומחמת שרוב בני אדם נלכדים במלוד' ורשת
 הנחש היל"ה"ר עשה ופעל שגם הלדיק המרומז נשם
 נחושת יפעול הכל כנ"ל וק"ל *

נועם ויקרא אלימלך

מלשון העדותי צבם כו' ופירושו הוא כך מה הוא הדבר שמעיד ומתרה בהלדיק לעוררו שיחדר לבצו ומפרש הכתוב והוא עד ר"ל זה הדבר המתרה להלדיק דהיינו או ראה או ידע ע"ד שפרשתי כבר שהשגמ' קודם יציאת' לעולם מוליכין אות' בכל עולמות ומלמדן אות' כל התורי' והח"כ בא מלאך וספרו על פיו כדאיתא בגמ' וכל זאת למה * אמרתי כבר באריכות השורש הוא לסיבה הזאת שמראין לו כל עולמות הוא למען שיוכל אח"כ להשיג העולמות ולעבוד בהם להש"ת ב"ה ולהשיג התורי' שלמד ואילולי זאת שמראין לו כנ"ל לא הי' יכול להשיג כלל וכלל לא התורי' ולא העולמות העליונים רק ע"י הרשימי' הנרשם בו קודם יציאתו לעולם ע"י יכול אח"כ להשיג * ואם לא הי' נשכח ממנו כל מה שרא' ולמד לא הי' לו שום שכר בעבודתו *

וזהו או ראה ר"ל או שראה כל העולמות הגבוהים לכן יחדר לבו בו * או ידע שלפעמים מתגבל הלדיק עבור אחיה מלוה אחת שיש לו לתקן * וזהו או ידע דהיינו צבירי' ראשוני' שראה הכל * ונמלא לא הי' הדרך להראות לו כנ"ל כשכח בגלגול * אם לא יגיד כו' שדרך הלדיק הזה אם יארע לו אחיה כדוד חטא כל שהוא אזי הוא מוכיח עלמנו ומדבר לעלמו דברים קשין כגידן * ולכן נכתב לו"א יגיד בואיו' ואליף לרמו ג"כ אם ל"ו דהיינו לעלמו יגיד פי' לשון גידין כמ"ש חז"ל ותגיד לבני ישראל דברים קשים כגידן * ונשא עונו פי' הד"י זה נושא עונו זה למעלי' לעולמו' עליוני' ע"ד שאמרו חז"ל זדוני' נעשים כזכיות * וזהו ולידיקים ישמחו ויעלנו כך ר"ל שהלדיקים בכל פעם הם שמחים יותר ויותר בו ית' * לעולם ירננו פי' זה גורם להם כל השמחות מחמת שהם מרננים על עצמם כשכח להם שום כדוד חטא ומציאין אותו החטא לעולם העליון שנעשה להם זכות * וזהו לעולם ר"ל לעולם עליון * ירננו לשון רינון ע"ד דאיתא והי' כל העם מרננין אחריו והרינון הזה הם מציאים לעולם עליון לזכות גמור ולשמה' גדולי' עד עולם והבן *

א נפש אשר תגע בכל דבר עמא כו' * י"ל שהתורי' הקדוש' מלמד' דרך הלדיק הרוי' לבטל הדיקים ולהמתיקם שזה נקרא לי' נגיעה שדרך להטות עלמנו ליגע באותו דבר * ואמר הכתוב נפש כי תגע בכל דבר עמא ר"ל בכללות הטומא' להמתיק למע' רשעים הטמאים והמתועבים *

או בנבלת חיי' עמא' כו' דאיתא בזהר הקדוש דארבע' חיות הקודש הנושאים הכסא' הם נותנים השפע' וחיות כלא' צמינו דהיינו אדם נותן חיות באדם ושור נותן חיות בבהמות והארי' הי' מוכרח לרבות על המוצה ג"כ כדי להשפיע' וגם

נשר אף שהוא מין טמא אך מחמת שהוא רחמני על צביו הוא ג"כ משפיע על מיני' טופות * ולעומת זה יש במרכבה טמאה ג"כ די' חיות טמאות אשר ג"כ יש להן כח ע"י הרשע' החוטאים הם נותנים להם אחיה וחיות בעוונם * ולדרך הלדיק הרולה לבטל הדיין' להמתיקם כשרשם במקום התחלתם של הדיינין' ואמר הכתוב או בנבלת חיי' עמא רמו שרולה להמתיק שורש הדין של החיה עמא רמו ע"ד שדרשו חז"ל בערבי פסחים על פסוק גער חית קנה' געור חיה כו' או בנבלת בהמה עמא כו' רמו לכה הדין שבמרכבה עמא שיש בה בהמה עמא * או בנבלת שרץ כו' רמו לכללות הטומאת וכן הכתוב ומלמד הלדיק בארץ אופן ימתיקם דהיינו ועלם ממנו שדרך הדבר להיות נעלם ונסוד גמור בהסתר כאלו גם ממנו עלמו הוא נעלם' והוא עמא פי' שהכתוב מלמד שלא ידחוק עלמו לבלות אותם לגמרי שיגרס מיד ביאת המשיח כי אמרו חז"ל אסור לדחוק את הקן * רק והוא עמא פי' שהטומאה עדיין תשאר' אלא שיראה להמתיקם * וזהו ואשם לשון שממה ר"ל לעשותם משומם ומבולבל שלא יהי' בהם כח לשלוט כלל ולהמתיקם עד שיבא משיח במהר' ואז והעביר רוח הטומאה מן הארץ אמן *

א כי יגע בטומאת אדם רמו לאדם רשע שנעמא בעוונות וחטאים וע"י נותן כח וחיות לאדם רע בליעל * והלדיק רוצה שישוב מעונו ולא יעשה עוד' חוה או כי יגע פי' שמטה עלמו לדבר זה כנ"ל * ומלמד הכתוב ג"כ שיעשה בדרך זה ועלם ממנו שיראה לעשות הדבר הזה בהעלמה ובהסתר * והוא ידע פי' ממילא יתוודע לאותו רשע וירגיש בעונו ויפול עליו חרדה גדולי' והתעוררת תשובה' ואשם פי' כנ"ל שיהא משומם ומבולבל מאותו דבר ולא יעשה עוד *

א נפש כי תשבע לבטא בשפתים כו' ונפרש המשנה שבעות שמים כו' דהנה יש צי' גווני' לדיקים יש לדיקים המענים ומסגפים עצמם ע"י הן משבדים כח הדיינין' ויש לדיקים האוכלים בקדושי' וצבתי' למען עבודתו ית"ש אזי הם משפיעים צרכה ופרכה לעולם והלדיקים הללו יש להן כח להשביע ולגזור כרצונם כן יקום שזה הכח והשליטה שיש להם לגזור אומר ויקום נקרא בשלשן שבעה ע"ד דאיתא ג' מלכו בכיפה וחי' מהן הי' אחאב ומציא הגמ' ראי' מהפסוק והשביע את הממלכה ואת הגוי' ואם לאו דשליט עלייהו אך יכול להשביעם ע"ש נמלא ע"י כח השליטי' שהי' לו הי' יכול להשביעם ולכן כח הלדיק הגמ' אומר ויקם נקרא בשם שבעה' חוה שבעות שמים פי' צי' גווני' לדיקים יש שיש להן כח להשביע ולגזור אומ' ויקם

שהי' מתיירא שיחזק יבךך אותו בעיני עוה"ז בכולו גשמיות כי גם בעיני גשמיים יש חילוקים כנ"ל שזורך העולם לשני גוויי לדיקים כנ"ל * וגם בעיני אכילי' יש חילוק לאוכל בקדוש' במחשבות טהורות בין האוכל כבהמ' * ולזה אמר אולי ימושי אבי לשון ממשות דדברים גשמיים נקרא בלי מישוש דהיינו אולי יבךך אותי בכולו גשמיות והבאתי עלי קללי' שזה אללי קללי' יחשב * ואנכי איש חלק פי' כנ"ל שאני מוכרח להיות מוחלק לשני אופנים כנ"ל * וזהו בית יעקב לכו ונלכה באור ה' ולכאורי' מלת לכו הוא מיותר והכי ה"ל למימר בית יעקב ללכה באור ה' * אך הכוונ' לבי' אופנים הכ"ל * בית יעקב היא מדרג' קטנה כידוע ההפך שבין יעקב לישראל וכתיב בפסוק והיה בית יעקב אש ובית עשו נקש * רמז למדרג' של הלדיקים שע"י מדרגתם משברים כח הדיין * וזהו בית יעקב לכו פי' במדרגתכם רמז למדרג' א' * ונלכה באור ה' רמז למדרגה הב' ההולכים באור קדושתם בכל העולמות והש"י"ת יזכרו להיות מהם אכיר *

פרשת צו

וידבר כו' לו את בני ישראל פרש"י אין לו אלא זיבח ביותר לריך לזרז במקום שיש חסרון כיס ונ"ל ע"פ הרמז דהי' האדם העובד את הש"ת צ"ה לריך לעבוד צוריות ובמדות טובות אבל העובד את הש"ת בעולות ובדוחק שלא ברצון אזי הרי הוא חסר הנוף שאין לו נוף שהוא כמו כיס ונרתק להנשתי' חס שרמזו רש"י ביותר לריך לזרז במקום שיש חסרון כיס דהיינו עובד בעולות כנ"ל *

זאת תורת העולי' כו' פי' הכתוב מלמד אותנו דרכי הש"ת * זאת היא השכיני' שנקרא זאת כידוע * ואמר הכתוב זאת תורת העולה ר"ל אם לימוד התור' היא ללש זאת דהיינו לשמה להעלות לעשות נחת רוח לזו"רו * העולה פי' התור' הזאת עולה לפניו ית"ש * אבל מי שאינו לומד לשמי' ולימודו הוא מנד' השמאל * ולזה רמז היא לשון נוקבא שהוא נד שמאל * העולי' על מוקד' פי' התורה הזאת לריכי' לבא על מוקד' בניהנס וענוש יענש ויולדף בלרוך אש של גיהנס ואמר הכתוב על המזבח כל הלילי' * פי' על המזבח התור' שהי' ראוי להיות כפרה כמו מזבח דבזמן שבהמ"ק קיים הקרבנות מכפרים ועכשיו התור' מכפרת דכל העוסק בפרשת עולה כאלו הקריב עולי' כו' והי' ראוי שהתור' יהי' במקום מזבח ועכשיו

יקם כנ"ל שהן ארבע * רמז ששניהן גורמין תיקון להסם הו"ה צ"ה שהוא ד' אותיות * ומפרש התנא שתיים שאוכל ושלא אוכל רומז כנ"ל שהלדיק הזה מתקן באכילתו חס בעיניו ובסיגופו שאינו אוכל * והוסיפו חכמים עוד צ' דהיינו שאכלתי פי' הלדיק הזה שהוא אוכל עתה בקדושה לריך להזכיר עלמו ולהעלות על זכרונו להיותו דואג על אכילתו שאכל כבר בלא קדושה ולבו יבער על זאת : ושלא אכלתי רמז על הלדיק השני המסגף עלמו ידאג על הסיגופים שסיגף עלמו כבר שלא היו לתכלית * לעבודתו ית"ש כי יש פעמים מסגפים עלמים ומכחישים כחס בעיני רע בפני' לא עובות שלא לשם שמים ע"ד שאמר הכתוב הן לריב ומזה תלומו כי על זה לריך האדם להשכיל מאוד ע"ד שאמרו במטותא מנייכו לא תרתו תרתי גהינס ולריך הלדיק לתקן ולבו יבער על הסיגופים הקודמים שלא היו לעבודתו ית"ש ואז יהי' כח בהלדיקים לתקן הכל כנ"ל : חו"ה או נפש רמז על הלדיק כנ"ל כו' לבטא בשפתים שעקימת שפתיו של הלדיק הוי מעשה הם פועלים מעשה בעולמת הפליונים * להרע או להטיב כמ"ש חז"ל להרע שלא אוכל להטיב שאוכל רמז על צ' גוויי הלדיקים הנ"ל * לכל אשר יבטא * פי' כל אשר יבטא הן הלדיק הזה באכילתו והן השני בסיגופו * האדם שבטעה * כמו שדרשו חז"ל ש לריך להיות האדם בטובי' דהיינו שיבא לדיק גמור בלדקו הנקרא בשם אדם שהיא מדרגה גדולה *

וזהו אדם כי יקריב מכס קרבן ודרשו חז"ל מכס ולא כולכם בכס חלקתי ולא באומות כ"ל רמזו ג"כ לדברינו הנ"ל אדם שיקריב עלמו להבורא צ"ה בעבודות כשרים שהן כמו קרבן ואמרו חז"ל ולא כולכם פי' שלא תהא מדרגת כולכם שזה בסגנון אחד רק חלוק לשני גוויין כנ"ל דהיינו א' שמתקן באכילתו וא' בסיגופו כל א' לפי מדרגתו * וזהו בכס חלקתי פי' בישראל יש חילוק בין הלדיקים כנ"ל וזה שאמר יעקב אע"ה אולי ימושי אבי כו' והבאתי עלי קללה * ולכאורה איך טעה יעקב בזה שהי' סוכר שיחזק יקלל אותו הרי השכיני' היה עם יעקב וכוודאי ידע האמת כאשר באמת אמר יחזק גם ברוך יהי' * אך נבאר לפי מה שאמרתי טעם שרצה יחזק לברך את עשו וכי חילי' יעשה יחזק לברך את עשו ולא את יעקב * אך שיחזק הי' רוצה לברך את יעקב בצרכת עוה"ז ואת עשו בעוה"ז * ורבקה ראתה שחילי' אס לא יהי' ליעקב חלק בעוה"ז לא יהי' לנניו חילי' תקומי' בין האומות לכך הית' מהדרת שיבךך יחזק את יעקב גם בעוה"ז * ויעקב אבינו ע"ה לא הי' דעתו נוה' מזה

ארימך

צו

נועם

דגומל נפשו איש חסד שהתפלי כצווי' היא גמילות חסד
 לכפש * ובכל מאודך דהיינו לאחר שמוציא נשפתיו
 ובדיבורו הוא בא אל אהבה דהיינו שהוא מדבר בכל
 חושי וכוחו וכוונתו במאוד מאוד בהתלהבות גדול *
 אבל בפי שני' שהוא הוראת הדרך ע"י התורי' הקדוש'
 כמו שדרשו חז"ל וחי' אש שמוע ציצן תשמע צדק *
 ר"ל כאשר יהי' הלאמוד אף שלא לשמי' והיינו שמוע
 ציצן שתשמע את התורי' כאלו דבר יאן * דהיינו שלא
 לשמה תשמע צדקת חבא ממילא אח"כ לבא ללימוד
 לשמי' כאלו מקבל התורי' מחדש בסיני מפי הגבור'
 דזהו אהבי' גדולה והתלהבות גדול ולכן ח"ל לפרש עוד
 בכל מאודיכם לרמוז על אהבי' כי ממילא בא וכל"ל
 וע"י התורי' הקדוש' יכול האדם לבא לכל המדרגות *
 וזהו חמת התורי' לעולי' ולמנתי' כו' דבזמן המקדש
 היו הקרבנות מכפרים ועכשיו העוסק בתורת עולי'
 כאלו הקריב עולי' * וזהו חמת התורי' לעולי' כו' פי'
 ע"י התורי' תוכל לפעול הכל שהיא מדרגי' עליוני' על
 הכל * ועל שני מדרגות דהיינו יראה ואהבי' רמזו
 רז"ל באמרו שבעת ימים קודם יה"כ מפרישין כ"ג
 וכו' ושבעת ימים קודם שריפת הפר' מפרישין כו' ומה
 הפרש בין זה לזה אלא שזה פרישתו לקדוש' ואחיו הכהנים
 נוגעין בו * וזה פרישתו לטהר' ואין אחיו הכהנים
 נוגעין בו * ר"ל דמלת קדוש' הוא לשון הזמנה אל
 הדבר דשני פרישות הני"ל היו כדי לתקן את הששי'
 קלוות והעולם השביעי אלא שזה פרישתו לקדושה
 ואחיו הכהנים נוגעין פי' דזה הוא הנוגע לכל ישראל
 שזמניו ויקדשו עצמם לעבודת הבורא ית"ש ופרישתו
 ג"כ הית' לקדוש' דהיינו הזמנה * וזה רמז דבר אל כל
 בני ישראל קדושים תהיו ר"ל להזמנה הזאת כל
 ישראל שיום כאחד לעובד * וזה פרישתו לטהר' עה"ר
 היא מדרגה גדולה ואין אחיו הכהנים נוגעין בו ר"ל
 שלאו כל אדם יכול לבא למדרגי' הזאת וזה רמז
 שמתהרת טמאים פי' מי שהי' מחזיק עצמו כשפל
 וטמא הי' מטהר ומטמא טהורים מי שמחזיק עצמו
 לטהור שהוא ממוקן וטהור כל לרבו זה בודאי עדיין
 בתוך עוממתו הוא יושב כי המדרגי' הזאת אין לה
 קן ותכלית וזהו שני' באברהם אבינו ע"ה יען אשר
 כו' ולא חשכת כו' שהוא שני דברים דהיינו אחד אשר
 עשית שהלך לטהר המורי' לשטחו אבל עדיין לא עשה
 זהו מדרגת יראה * צי' ולא חשכת את בך כו' דזהו
 מצד אהבה גדולה והתלהבות גדול * וזהו זאת תורת
 העולה דעולה הי' בא על הרבור הלב ואמר הכתוב
 זאת תורת העולה פי' הבא למדרגה הזאת שיהי'
 תורה שלך עולה פי' שתכפר על הרבור הלב * היא
 העולה על מוקד' פי' עוד תפעול התורי' ההיא שתלמוד
 שתביאך אל אהבה והתלהבות גדול וכי"ל שהתורה

ותשכיו ענוש יענש בניהם * ולא תאמר הלא גם שלא
 לשמי' הוא טוב כדברי חז"ל לא כן הוא כדברך כי חז"ל
 התירו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה יבא לידי לשמה
 אבל אם לומד כל ימיו שלא לשמי' בודאי ענוש יענש
 בניהם וזהו כל הלילי' פי' אם הלימוד הוא בחושך
 ואפילי' כל ימיו * עד הבוקר רמז עד יום מותו יום
 דין וחשבון וביקור על כל מעשיו אזי הוא מר מאוד *
 ואש המזבח תוקד בו ר"ל האש שהי' ראוי להיות
 מזבח תוקד בו בניהם לכן אמר הכתוב איענך שהנלל
 מכל רע עשה זאת ותנלל * דהיינו ולבש הכהן דהרס
 הנכנס בעבודתו ית"ש וקרא כהן * ילכש עלמו מרו
 בד פרשי' מרו כמדתו פי' רמז שגד מדתו הרע
 שיש בו באדם יתאמן מאוד לעשות היסך מדה זאת
 למשל אם יש בו מדת כעס * יכריח עצמו להתאמן
 לבדו להיות רחמן על כל דבר * עם יש בו מדת
 גאווה * יפיל עצמו בתכלית השפלות מדה כנגד מדה *
 וזהו רמז בד שהוא פשתן רמז למדת כילות וקמלנות
 שזה מדה גרוע ביותר כמו דחיתא בסי' הישר לר"ת
 כמו שמלינו בפסוק שקין הביא מפרי האדמי' ופרשי'
 מורע פשתן מן הגרוע * ומכניסי' בד יהיו על צפרו
 ר"ל שצריך שיכניס עצמו במדה זאת להתאמן נדה
 שלא יהי' קמאן וכילי' ואז כאשר יתקן המדות שבו
 ויתנהג כן ימים רבים כל ימי חייו ויהי' אשריך
 צעוה"ו וטוב לך צעוה"ב אמן *

זאת תורת העולי' היא העולי' כו' * ונקדים לפרש
 פסוק יען אשר עשית את הדבר הזה ולא
 חשכת את בך כו' לכאורי' לשון הכתוב משמע שהוא
 שני דברים דהיינו את הדבר הזה מורה על עשיית
 דבר אחר דאלי"ה הי' לו לומר יען אשר עשית את
 הדבר הזה אשר לא חשכת כו' כי הווי' של ולא מחלקת
 לבי דברים * ונר' לפרש דהכה הקושיא מפורסמת
 דמקשי' מפני מה בפרשי' ראשונה של ק"ש נאמר
 בכל מאודך ובפרשי' שני' לא נאמר ובכל מאודיכם * וי"ל
 דחיתא בגמי' גדולי' תשוב' שזדונות נעשו לו כזכיות ומקשי'
 והתירא נעשו לו כשגגות ומשני' כאן מאהבי' כאן מירא'
 לכאורי' מאחר שרז"ל האירו' לנו עיינו והודיעו לנו
 שהתשוב' מאהבי' זדונות נעשים כזכיות ח"כ מוטב מי
 שהעיר הי' את רוחו שישוב על עוונותיו יעשה מאהבי' מיד *
 אך הפשוט שזה בלתי אפשרי שישוב מיד מאהבי' רק צריך
 להיות בהדרגי' מתחילי' בירא' ומיראה בא אל אהבי' וכן
 הוא כוונת חז"ל שמתחילי' נעשים כשגגות בעשותו תשוב'
 מירא' ואח"כ בצוואו לעשות מאהבי' נעשים כזכיות *
 ולכן בפי' ראשוני' של ק"ש ששם הורה לנו את הדרך
 אשר נלך בה ע"י תפלי' דהיינו בכל לבבך איזה עבודה
 שבלב זו תפלה דמתחילי' היא בלב שצריך לשום על לבו
 יראת ד' וגדולתו * ובכל נפשך דהיינו לגמול את נפשו

נו

אלימלך

צו

נועם

מדמה על הבגד ר"ל אם יהי נתפש בדבר קל דהיינו בדבר חומריות וגשמיות הקל ולזה רומז מלת זיה * תכובס במקום קדוש ר"ל שיכבס הדבר ההוא בדברי קדושות ותפלות * וכלי חרס אשר תבוסל בו תשבר ע"ד שאמרו חז"ל ת"ח דומה לפני י"ה דיבר עמו דומה בעיניו כקיתון של כסף אבל עמו דומה לו כקיתון של חרס הנשבר שאין לו תקנה ע"ש *

וזהו וכלי חרס כו' פי' אם יעשה איזה פעולה ככדי שיבא לו הנאה ככ"ל שדומי ככלי חרס ישבר יראה לשבר עצמו מאד על הדבר * ואם בכלי נחשת בוסלה ומרק וכו' פי' אם הוא איש כזה שהוא לדיק רק שיבא לו איזה עבירי מחמת הנחש הקדמוני שהטילי זוממא : ומורק פרש"י לשון תמרוקי נשים יראה לקשט עצמו בקישוטין נאים ויפסיד דהיינו במלות וגמילות חסדים ושטף במים ר"ל בלימוד התורי' שנקר' מים ע"ד שאמרו אם רגיל ללמוד דף א' ילמוד ב' דפין וק"ל *

פרשת שמיני

וישא אהרן את ידיו אל העם כו' * י"ל דהנהג הלדיק הולך תמיד בדביקות ודבוק בעולמות

עליונים רק מחמת שתשוקתו תמיד על טובת ישראל שייטיב להם השי"ת בכל מיני שפע וברכה מחמת זה הוא יורד קלת ממדריגתו ודביקות * אך בכל זאת הוא פועל טוב כמה שירד קלת מהדביקות שעי' שרואים ב"א גודל תשוקתו ותאוותו לטובתם הוא מכניס בלבם יראת ד' והאבתו שכולם נתעורר לבצט לעבודתו ית"ש * והו' וישא אהרן את ידיו ע"ד נשא לבצטו אל כפים וי"ל הפי' דהיינו האדם אשר ישא לבו לעבודת הצורא ית"ש אז מחמת גודל האהב' והתלהבות שבו הוא מכה קף אל קף וממלא עבודת הצורא נקרא ע"ש הדים *

וזהו וישא אהרן את ידיו אל העם פי' כנ"ל שתשוקת הלדיק אל העם להטיב להם * ויצרכם וירד מעשות החטאת והעולה והשלמים פי' עי"ז ירד ממדריג' שמדרגת הלדיק הוא תמיד לבדוק עצמו בכל עת ורגע אולי הטא חלילי' באתי נדודו חטא והרהור והוא מהרהר תמיד בתשוב' זה רמז חטאו ועולי שבא על הרהור * והשלמים רמז להדביקות שבו שטושי' שלום בפמליא של מעלי' ועי' תשוקתו סי' יורד ממדריגתו האלו קלת *

ויבא משה ואהרן אל אהל מועד דיש כמה גוויי לדיקים לדיק גדול הנקרא בשם משה ויש לדיק אשר הוא מדרגת

חשובי כנגד הכל * על המוצה ר"ל התורי' הזאת היא למעלי' מן המוצה שהקרבתו אינם מכפרים כולם על כל הטא כ"א כ"א מכפר על הטא שלו אבל התורי' מכפרת על הכל וזה התורה מעולי' מן המוצה ואש המוצה תוקד בו ר"ל כמו שהי' בא אש על המוצה מן השמים כן תוקד התלהבות אש בהלדיק הזה אשר יתנהג כנ"ל * ולבש הכהן מדו בד פי' כאשר יתנהג כנ"ל נקי' הלדיק כזה בשם כהן ולריך להלביש עצמו מדו בד ר"ל שלריך לתקן עצמו במדותיו בהתבודדות מחשבתו * ומכניסו בד ילבש על צפרו דהיינו שלריך ג"כ התבודדות אחרת לכסות את צפר ערוותו ר"ל תאוותו * והרים את הדשן אשר תאכל האש ר"ל שזה בלתי אפשרי שישבר אדם כל מדותיו הנולדים עמו מבטן אמו רק שלריך להרים אותם אל הקדושי' למשל מי שיש בו מדת כעס יסור מכעס החילונית ויכעוס על הרשעי' וכן בכל המדות ושמו אלל המוצה פי' כנ"ל שישים המדי' אל הקדושי' דהיינו באם יבא ליכעוס או שאר מדה ישבר עצמו להביא אותה המדי' אל הקדושי' * ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים ר"ל שאח"כ יבא אל מדרג' יותר עד שיפשט מכל וכל מכל המדוי' והוליא את הדשן מחן למחני' ר"ל שלא יבא לו בשום פעם מהמדות הנולדות עמו כ"א הכל בקדושה רבה *

דבר אל אהרן כו' זאת תורת החטאת כו' במקום

אשר תשחט העולי' תשחט החטאת : ר"ל שכל דבר ודבר שיש בו נדודו חטא אף שאינו אלא כדוגמת הרהור הלב שעולה בא' עליו יהא נחשב בעיניך כאלו עברת על חטא שיש בו חיוב חטאת והו' במקום ר"ל בלתי דבר ונדודו חטא אשר תשחט העולי' עליו תשחט החטאת יהי' חשוב בעיניך כאלו נתחייבת חטאת * לפני ד' ר"ל דע לפני מי חטאת ועד היכן הפגם הולך לפני ד' למעלי' : קודש קדשים היא ר"ל המדרגה הזאת היא ק"ק * והכהן הנחטא ר"ל הלדיק אשר תמיד מחטא ומאשים עצמו תמיד : יאכלנה במקום קדוש פי' אכילה לשון חטא אכלה ומחמת פיה דהיינו בכל דבר קדושה שעושה יתן דעתו לחפש הטיב מה שמחסר בלתי מלוי' ויחשוב לעצמו חטא גדול * בחצר אהל מועד תאכל * ר"ל העוה"ז נקרא חצר ועולם העליון נקי' אהל מועד ע"ד שאמרו חז"ל העוה"ז דומה לפרחודור בפני העולם הבא והיינו הלדיק המתנהג כנ"ל יגרום טובה לעולם שיהי' הנאה בעוה"ז על ידו והו' בחצר אהל מועד תאכל * כל אשר יגע בכשרה יקדש ר"ל אם יבא לו איזה המחשבה הנוגע אל הכשר דהיינו לתאוותו * יקדש ר"ל יראה להביא הדבר הבא אל הקדושה * ואשר חס

נועם שמיני ארימלך

מדרגת אהרן * וכל אחד לפי מדרגתו עולי ובה בקדושי הנקרא אהל מועד ויאלו ר"ל ואח"כ יולאים קלת ממדרגתם ואין זה אלא למטן ויזכרו את העם כ"ל * אך בכל זאת גורמים קדושי וירא' לכל העם * וחו וירא' כבוד ה' אל כל העם * וחו עדותך נאמנו מאד כו' דאיתא בגמ' שלשה מעידין זע"ז הקב"ה וירא' ושבת נמלא ישראל לקרא עדות של הקב"ה * וחו עדותך נאמנו מאד פי' שהם נאמנים וחזינים למי ומפרש הפסוק לביחק נאזה קודש לחותן הדיקים הדריס תמיד בעולמות העליונים * ד' לאורך ימים פי' שהם גורמין בעמשיהם שהתפשט הקדושי והירא' ע"ז לכל ישראל אמן *

זאת החי אשר תאכלו כו' * י"ל דאיתא בזהר הקדוש זאת החי רמז להשם הקדוש אשר תאכלו פי' שע"י יש לנו אחזה וחיות *

או יאמר זאת החי רמז למת שראה דיאל חי זו אדום אשר תאכלו לשון ואכלתם את חויביכם ואמר הכתוב ע"ז י"ה כה בידכם כללות אותם * דהיינו מכל בהמה דאיתא בגמ' בזה מליעה אמר רב חנינא מקורא דפרת לרבינא יליאת מלרים דכתב רחמנא גבי שריים ל"ל * ח"ל אמר הקב"ה אני שהצחנתי כו' ע"ש ח"ל אלא המעלי קא קשיא לי מ"ש המעלי דכתב רחמנא * ח"ל לכדחנא דבי רי ישמעאל אלמלא לא העליתי את ישראל אלא בשביל שאינם מטמאין בשריים ומעלותא היא גבייהו וכו' * י"ל הפי' הגמ' ה"ל ע"פ דאיתא במדרש שאלו המלאכים את הקב"ה למה ברא השריים והשיב להם הש"ת מפני הקטרוג אם יבא לקטרוג על ישראל חלילי שחוטאים לפניו ואין לנורך בהם אז משיב לו הש"ת הלא השריים אין לנורך בהם כלל ואעפ"כ בראתים * ז"ש אלא המעלה קשיא לי * דהמעלה הוא לשון הגבהה שהקב"ה מגביה את ישראל מבין הקליפות והחטאים והם נופלים למטה * ח"ש המעלי כו' כלומר לחזה סיבי חכות מעלה את כללות ישראל מחטאותיהם * ח"ל אלמלא כו' אלא שאין מעמאין בשריים פי' הלא ישראל אין אוכלים השריים ונמלא אין לנורך כלל בצדיאחם כיון שישראל אין אוכלין מהם ואעפ"כ בראתים כדברי מדרש ה"ל ממילא אין כה להמקטרוג לקטרוג עליהם ולזה אני מעלי ומגביה אותם מעוונותיהם כ"ל *

וזהו כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב פי' כללות ישראל כ"ל וגם הדיק נקרא כל שהוא עיקר כללות להשפיע להם טובה וזכרה וירא' שע"י הדיק נתעוררים כללות ישראל בתשוב' * וזהו ויראמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ופרש"י שהי' אהרן

בוש וירא' נגשת וח"ל משה למה אתה בוש לכך נבחרת דהנה עיקר הוא לאדם הבושי סימן טוב לאדם שהוא ביישן וכל המתבייש לא במהר' הוא חוטא * ואהרן הי' מתבייש מאד מגודל ההכנע' שהי' בו שכן דרך הדיק שתמיד הוא בעיניו חטאים על כל נדנד עבירה ואפי' דבר קל לעבירי חמורי תחשב לו ומכניע עלמנו ומשפיל עלמנו תמיד ובפני רבים מוכיח עלמנו * וע"ז מכינס הרהורי תשוב' בהשומע' באמרם אם בארזים נפלה השלכת מה יעשו הזוכי הקיר והם חחרים בתשוב' שלימי' והו שאתמר לו משה רבינו ע"ה למה אתה בוש פי' בשביל שאתה בוש וירא' וח"כ אתה הוא הדיק השלם הראוי ליקרב למזבח לכך נבחרת שכן הוא ראוי לדיק להתנהג בעבודתו ית"ש * וחו ויקרב אהרן אל המזבח ר"ל כיון ששמע ממשה שכן הוא המדרג' המעולי' הבושי' וגודל ההכנע' בלב ועשה כן ויקרב אהרן אל המזבח פי' שהי' מקרב עלמנו תמיד אל המזבח שהי' מולא בעלמנו חסרונות והי' מחשב תמיד שצריך למזבח כפרה *

וישחט את עגל החטאת אשר לו דהנה באמת מאין יבא לדיק שיוכשל ח"ו באתי' חטא נדנד קל זה בא הכל מחמת חטא עגל והזהמא הזאת גורם חף להדיק חלילה חזיה עבירה קלה וע"י שהוא מתחרט מיד ומנטער מאד ומהרהר בתשוב' אזי הוא גורם וישחט את עגל החטאת * אשר לו פי' שהחטא הזה אינו נחשב לעבירה כ"ה לו לנדרו הוא נחשב לו לעבירה לגודל לךמא * ובראות שאר ב"ה את מעשה הדיק הזה איך שמהרהר בתשובה אפי' על דברים קלים מאד נשבר לבם בקרבים ומוסרים נפשם ודמם לעבודתו ית"ש *

וידבר ויקריבו בני אהרן את הדם אליו פי' כ"ל שע"י הדיק מקריבים דמם לו ית"ש : ויטבול אלבעו בדם רמז שהדיק מעלה את הדם של מסירת נפשם על קרנות המזבח קרנות לשון גדולי' ושררה שפועל בזה לדבר גדול מאד * ואת הדם יאק פי' המדות שהם מזמזקים בהם עם מסירת נפשם יאק על יסוד המזבח פי' נעשה מהם יסוד לעולם המזבח כ"ל * ונחזור לביאור הכתוב שע"ז יש כה כללות האויבים מכל הבהמה דהיינו כללות ישראל ע"י הדיק הנקרא כל בהמי' ע"ד שאמרנו ח"ל אדם ובהמה אלו ב"ה שמשמיעים עלמם כבהמי' דהדיק מכניע ומשפיל עלמנו כבהמי' וע"ז כללות ישראל נגבהים ומתעלים וכ"ל * מפרסת פרסה מלי' ופרשו השמלי' דהנה השמים נבראו ע"י פריס' דהיינו הבדל כמ"ה יהי' ריקע בתוך המים ויהי' מבדיל בין מים למים * וי"ל הפי' דהנה שמים פרשי' אש ומים דכתורי' נקראת מים והש"ת ברא מדרגות והבדל בין מים למים

נועם שמיני ארימלך נו

למים שפי' שרץ האדם ללמוד פס אש התלהבות ומשק לשמו ית' ורקיע הוא לשון ריקועי פחים והרגומו ורדידו לשון דקות דהיינו שרץ להיות דקות בין מים למים שהסודות המור' יעלה למעלי' ולהשפיע למטי' * וחו מפרסת פרסה כנ"ל שיהא מנדל בין מים למים וסועת שסע שיהא הכדל גמור *

או יאמר וטמאה שבעת ימים דהנה אף אס יהי' אדם לריק לרץ להכניע עמו תמיד להסתכל על החסרונות שבו ולעולם לא יהא מלא ממעשיו * ולרץ תמיד לעבוד לו ית' במדרגות נקבות וזכרות כנ"ל דהיינו שרץ לילך תמיד בקדוש' ברוממות אל ולהסתכל בשפלותו *

או יאמר מפרסת כו' ע"ד וחי' עקב תשמעון אלו עבירות שאדם דש בעקביו שיהיו דומים עליו כחמורות והיינו את המשפטים האלה וחו מפרסת פרסה לשון דריסת הרגל בפרסות רגליו וק"ל *

פרשת תזריע

אשה כי תזריע וילדה זכר כו' * דהנה כתיב יום ליום יביע אומר * נ"ל דהנה ז"א ההולכים שובב בדרך לבס אחר שטותיהם והגליהם אז אין הפרש אללו וכמו שהי' מתנהג יום אתמול כן היום כן מחר ולא יוסף דעת ושכל כלל אצל הנדריקים ההולכים בדרכי השי"ת ועבודתו אז כל יום ויום יבין וישכיל יותר ויותר מה שלא השכיל אתמול וככל יום יוסף פיו לדבר חכמות ואמרי נועם בחכמות אלקות ורוממותו עד אין תכלית * וחו יום ליום יביע לשון מים תבעה אש שנעשה כמין אבעבועות הנגבהים למעלי' כמו כן הנדריק בכל יום עולי' לו אמרי' נעימי' יתירה מיום אתמול שיום אתמול שנהג בקדוש' גורם לו קדוש' יתיר' ליום הבא אחריו * רק שרץ האדם לילך ממדרגה למדרג' דהיינו שמתחילי' לרץ לתקן מדותיו ואת חטאת נעוריו זה נקרא בשם נקבות ואח"כ יבא אל הקדוש' עליוני' הנקרא בשם דוכרא שהוא כלי שלם ומלא בקדושתו ית' *

וזהו זכור ושמור בדבור א' נאמרו דזכור לזכר ושמור לנקב' הם שני המדרגות שייכים לדבור אחד וכנ"ל * ועיי' זכה שיתן לו השי"ת דביקות גמור מלמעלי' * וחו יום ליום יביע ע"ד שאמרו חז"ל אין טיפה יורדת מלמעלי' אלא א"כ טיפיים עולות מלמעלה כנגדן פי' דהשי"ת ז"ה אין נותן דביקות לאדם מלמעלי' אלא א"כ כי טיפיים עולות מלמטי' הם כי מדרגות הנ"ל ששובב בהם בנקבות וזכרות *

וזהו אשה כי תזריע כנ"ל וטמאה שבעת ימים דשבעים שנה של אדם המה נקראים שבעת ימים כל עשר ועשר נקרא יום א' כמו שכתב בספרים ופי' הוא שרץ להסתכל תמיד בכל מעשיו של שבעים שנה שחיסר בהם מאד וטימא אותם בעונות הרבה * כימי נדת דותה תטמא פי' שיהא נדמה בעיניו החטאים הקלים שאדם דש בעקביו כחמור' שחמורות * וזהו כימי כו' שיהא טומא' חמור' תטמא כן יהי' בעיניו קלות שבמעשיו * וזיום השמיני ימול כו' כנ"ל ולזה לרץ דביקות גדול להיות דבוק בקדוש' עליוני' הנקרא שמיני וכנ"ל וימול צמר ערלתו פי' רוח נכון יחדש בקרביו * וזהו דאמרינן בגמ' אמרו עליו על שאלו בן בטנית שכנס ש' מאות גרבי שמן ממיאוי המדות דהנה ישראל כשעברו על הים הי' ע"י ע"ב שמות היוצאים מפסוק ויסע ויבא ויט והס ע"ב גשרים כידוע לייח ועס אותם ע"ב שמות נמתקים המספר של רבוע * אלקים שמתפרו ש"ן *

וזהו ונתתי עשב בשדך פי' עשב ע"ב ש"ן דהיינו שזה כחון ומסור בידך להמתיק השי"ן ע"י ע"ב כנ"ל בשדך ר"ל ע"י קדושתך הגדולה שאתה הולך בה שהיא שדה תפוחים * וכזר הערנו שהשורש לבא אל האור האמיתי הוא ע"י המדות שיתקן אדם א"ע במדותיו מקלה הראשון ותחילתם וכנ"ל * וחו אמרו עליו כו' שכנס ש' מאות גרבי שמן ממאוי המדות פי' שהי' לריק גדול כ"כ שתיקן המדות מתמלאת מקלה תחלתם הי' כונס כלומר עיי' המתיק השן כנ"ל * עיי' גרבי שמן פי' האור הגדול שהי' לו עיי' מיאוי המדות היינו מתמלאת כנ"ל * ולפי דברים יתורן מה שיש לדקדק לכאורי' בהפסוקים שלפנינו שככתב בתורה ברישא נגעי אדם ואח"כ נגעי בגדים ואח"כ נגעי בתים והלא הנגעים באים על החטא ואין בעל הרחמים פוגע בנפשות תחלה וסי' רמזי לכתוב

וזהו אשה כי תזריע פי' אשה מזרעת תחילי' וכפרשי' דהיינו שיתחיל מקלה התחמתן לתקן את אשר פגם וזו וילדה זכר כנ"ל יבא אל קדוש' רבה הנקרא בשם זכר * ומפרש הכתוב וטמאה שבעת ימים פי' שיתקן תחילי' מה שפגם בו' מדרגות עליונות שזה נקרא בשם טומא' ר"ל שסתכל מה שטימא ועד היכן קלקל * וזיום השמיני ר"ל וזו יבא אל הקדוש' עליוני' שהיא מדרגה שמיני למעלי' למעלה * ימול צמר ערלתו ויהי' לו מחשבות קדושות ודביקות בו ית' * וחו מעלה נשיאים מקלה הארץ דנשיאים כתיב צמור' חסר ואמר ככתוב מעלי' נשיאים פי' שרץ להעלות מה שחיסר * מקלה הארץ פי' מקלה התחמתן שקלקל מתחילת קלה הראשון * ברקים למטר עשה פי' ואח"כ יהי' יכול להשפיע לפולם השפעות טובות *

נעים תזריע אגרימליך

לכתוב מתחילי נגעי בגדים ובתים ואח"כ נגעי אדם *
 אך לפי דברינו יבואר בעז"ה דהתורה מלמדת האדם
 דרכי ה' בהדרג' כגיל דהיינו שמתחילי לריך האדם
 לתקן המדות שבו דהיינו הגאווה והתאו' והחמד' והסקר
 והחטופ' ושאר המדות המגונות אשר כל מדה לעלמי
 יש לה ענפים רבים עד אין מספר ולריך האדם להשכיל
 מאד לעמד עליהם ויעזר עליהם בעזר האל שברוב
 רחמיו הוא הנותן בינה לאדם הרגזה בעבודתו בחמת
 וא"ה לפורעט * ואח"כ לריך האדם כשיעשה מנות
 או מעשים טובים שהם הלבושים של אדם לריך
 להשכיל לעשותם כתקנם לכל יתערב שום סיג ופסולת *
 ואח"כ לריך לתקן את הבית הוא העולם העליון אשר
 הוא קשור בו שזה עיקר ביתו ודירתו של אדם ואחר
 שזכה לכל זאת בהדרג' כגיל אז הכה ביד הלדיק
 סזה להמתיק כל הדינים ולעורר רחמים גדולים לעולם *
 וזהו אדם כי יהי בעור בשרו כף דהי' כתיב ויעש
 חלקים לאדם כתנות עור וילבישם * ואיתא
 בגמ' מנינו בתורתו של ר' מאיר כתנות אור באלף
 ויש לפרש דהנה בחמת השי"ת צ"ה צדא את האדם
 ובי' כל גופו אור גדול בלי שום יא"הר וישיבתו הי'
 צניע כמאמר הכתוב וישם כף לעבדו ולשמרה רק
 שהי' קלת דקה מן הדק' מדגד יר' כאשר ראינו
 בחמת שחט' רק שהי' בקושי גדול להנחש להחטואו
 כידוע עד שרכב הס"ס כו" * ואחר חטא האדם שאכל
 מעץ הדעת טו"ר אז יתן הבחירי לאדם לעשות טוב
 ורע חלילה * וברלות האדם דרכי ה' ותורתו הקדוש'
 לשמור כמלכותה לשמה אז נעשה גופו ג"כ כתנות
 אור באלף כאשר תחילת הבריאה * וממילא מבואר
 הפי' בתורתו של ר' מאיר שלפי הנהגתו של ר' מאיר
 שהי' מתנהג בהתורה הקדושה ה"י לו כתנות אור
 באלף כגיל לפי שתיקן את גופו ואבריו ובי' מאירם
 אור גדול * ואמר הכתוב אדם כי יהי בעור בשרו
 הגשמיות נק' בשם בשר והיינו שהכניס חלילי תאות
 הגשמיות בעורו פי' לא די שלא תיקן את עורו שיהי'
 אור באלף אלא שיוסיף חלילי חטאים ועוונות בעורו *
 ואמר הכתוב מה הם החטאים ועוונות ומפרש שאת
 רמז למדות המגונות שהם שורש כל החטאים שפי'
 מדות רעות בא אדם לכלל חטאים ושורש המידות רעות
 היא הגאווה ושאת רמז לגאווה ע"ד דאיתא במדרש
 שאת זו בכל ע"ש ושאת את המשל על מלך בכל
 ע"ש בני תזריע *

ריקים המהלכים ברחובות ושווקין זה סיבה אחת
 הגורמות במהרי גאות לאדם וספחת הוא מלי' ספחתי
 נח * או כהרת סיבה השנית בהסירות של אדם
 כפרש"י כהר הוא בשחקים דהיינו לפעמי' אם יבא
 לאדם חיזה בהירות והתלהבו' ע"י חי' עובדא שעש'
 בקל יוכל לבא לידי פניות וגאות אם אינו זכיר וזריז
 לשמור עלמו *

והיה בעור בשרו לנגע לרעת דנגע הם אמותיו ענג
 דהיינו שהי' אפשר לו להפך הנגע לענג אך
 אם אינו חסר אז נעשה נגע לרעת * ואמר הכתוב
 אך יעשה ויתקן את מעשיו * והובא אל הכהן הדלדיק
 גמור נקרא כהן דהיינו יחבר עלמו לדיקים * וראה
 הכהן וכו' ושער בנגע הפך לבן פי' שהלדיק יראה
 בחיזה אופני יהי' הנגע דהיינו שיבין את זאת אם
 נתהפך הלבן דהוא לובן העליון הן אם נתהפך פי'
 שעה דהיינו ע"י חטא קל דזה הוי כהררים התלויים
 בשערי' או מחמת ומראה הנגע עמק מעור בשרו
 פי' חלילי מחמת שהעמיק את הנגע בבשרו * נגע
 לרעת הי' הן זאת והן זאת הכל היא נגע לרעת *
 וראהו הכהן וטימא אותו ר"ל יראהו ויבינוהו את
 הפנס הגדול שגרים בכל זאת ויורהו דרכי התשוב'
 והכרטי' בחמת לתקן את המדות המגונות והרעות
 שבו * ואח"כ כתבה התורה נגעי בגדים רמז הנגעים
 הבאים חלילי ללבושו כגיל דהיינו שיבא חי' סיג
 או פסולת בהמנות שעש' * בנגד למר רמז למנות
 כי מנות יזיית עיקרם הם בלמר או פשתים ומנות
 יזיית מרומו נגד כל המנות * או בשתי או בערב
 רמז ע"ד שאמר בגמ' ע"ה שחטשו לר"ה בן סרטא
 אמרו לי מיט' הנית ומיט' נגבת כו' אייתו לי תרי
 קבורי אמרו לי הי' דשתי ובי' דערב אתרחיש ניסא
 אחיא זיבורא ויתבי' על דערבא ואתיא זיבורתא
 ויתבי' על דשתיא ופרש"י זיבורא זכר זיבורתא נקבה
 והבין הכס הכעשה לו שהשתי מקבל הערב נמלא
 השתי רומז לזכר והערב רומז לנקבי' וכך אמר
 הכתוב כאן בחי' אופני שיהי' הלבנוש שעשה מהמנו'
 הן שעש' בנקבות והן בזכרות כגיל * או בעור פי'
 שזה בא לו מחמת העור הוא הנוף העב החומר *
 או בכל מלאכת עור ר"ל שמלאכת תיקוני שתיקן את
 גופו בהמדות כגיל לא הי' כתקני ע"י נכנס לו
 חבק סיג פסולת בלבושו *

וייהא הנגע ירקרק או אדמדם כפרש"י ירוק שבירוקים
 אדום שבאדומים * ר"ל זה שאירע פסולת
 וסיגים בלבושי מלמותיו זה מר מאלד שמאחר שזכה
 לעשות לגופו לבושים ממוז' הי' ראוי שישכיל
 במנות הי' לעשותם כתקנה * ואמר הכתוב הפעולי'
 ג"כ וראהו את הכהן כגיל להסתבר לדיקים וילמד
 ממעשיהם

ואיתא בגמ' פסרה קבין גאות ירדה לפולם פי'
 בעלה בכל : או ספחת פי' הכתוב נלמדינו
 פי' חיזה סיבה יבא אדם לגאות ככדי שידע להזהר'
 אמר הכתוב לזה יש צי' סיבוי' או ספחת דהיינו
 התחברות מחמת שאדם מחבר עלמו אל חנשים

נח

אלימלך

תוריע

נועם

זו יזכה שנמקום השחין ישא לבדו אל אל בשמים
 ויזכה לליבון עוונות וליבון פעליון וחו רמז שאת
 לבנה * או זכרת לבנה ר"ל שגם יוכל לבא אל
 בהירות גדול וזכרת הוא לשון בהירות ואור ההתלהבות
 בפגודת הצורה ית"ש * ואמר הכתוב אעפ"י שמוכס
 לכל זה אעפ"כ הכי מזהירך ומלמדך שדע בזמנת
 שפדין יש כך אדממת פ"י פתוכי אדמומית רמז
 לחסא שנקי ארום * ונראה אל הכהן פ"י הכהן הוא
 הדיק הגמור האמיתי פ"ד שאמר הכתוב *

ממעשיהם הקדושים להוזהר ולהשמר ולהשכיל האמת *
 ואח"כ מפרש נגפי בתים כי תבואו אל ארץ כנען *
 ארץ כנען רמז להדיןן שזה עיקר להלדיק להמתיקם
 והיינו כי תבואו כ"י פ"י אחר שתזכה למדריג' זאת
 להמתיק הדינים * אשר אני ונתן לכם לאחזה כלומר
 שאני מסרתי לכם להמתיקם ולהפכם לרחמים ונתתי
 נגע לרעת זבית ארץ אחזתכם פ"י פ"י שתהיו אתם
 נאחזים זבית שלכם הם העולמות הפליונים שאתי
 קשורים בהם ע"י מסרתי לכם להמתיק הנגע לרעת
 הם הדיני' ואמר הכתוב וזא אשר לו הבית וסי'
 הוא שתיכף שיבא הדיק הזה אשר תיקן את ביתו
 המיוחד לו בעולם העליון והגיד לכהן מיד שיגיד
 לכהן השי"ת שנקרא ג"כ כהן * לאמר לו כנגע נראה
 לי כ"י פ"י שטער לי על שיש נגע הם הדינים זבית
 המיוחד לי * וזוה הכהן ופנו את הבית פ"י להמתיקם
 לרחמים גדולים אמנ *

והבהן בגזל מאחזי ודרשין גדלוהו משל אחז
 ר"ל הסי' דכ"ג לר"ך להיות גדול בני
 נחמ"י בפערי' ולחזרי' הפעירות הוא דבר השמאלי
 אלא הסי' הוא כך בני בפעור פ"י שגם הפעירות
 יסי' לפגודת הצורה ז"ה ולא להנחת עצמו * ואם
 אין לו ר"ל אם פדין לא הגיע למדרגה זו שפדין
 יש לו חימום ותאוה אל הפעירות המומיות * גדלוהו
 לר"ך להשתדל להביא אותו אל מדריג' זו מאחזי פ"ד
 ה"ל הם השני המלאכים המלין את האדם המס'
 הי"ט והי"ט"ר לר"ך להביא את שניהם אל בגדלי'
 דהיינו ימין : חסו עושר שמור לבצלו לרפאו פ"י
 שהבעלים לריכס לשמור עושר מערשם ש"ס
 כ"ל *

או יאמר אשה כי תזריע כ"י * ר"ל דאיתא
 במשנה כל העושה מצוה אחת מטיבין
 לו ומאריכין לו ימיו : ולכאורה מי זה האיש אשר
 לא עשה אף מצוה אחת כל ימיו ואם רוצה לומר
 העושה מצוה אחת בשלימות ה"י לו לתנא לפרש
 ובאמת פירשו חז"ל ע"ש * ולענין נראה ע"פ דאיתא
 בכל לבדך בשני יר"ך ואיתא ארז גבור הכובש את
 יצרו ר"ל הסי' כך דהנה יצרו של אדם מתגבר עליו
 בכל יום ומחממו להסיתו לפצירה חלילי' ויר"ך האדם
 להתגבר בגבורתו להביא אותו החימום אל הקדוש'
 ואז נקרא היצר הזה בשם גבור * חסו פ"י ארז
 גבור וזהו בכל לבדך ז"י יר"ך דהיינו שאותו החימום
 של היצר לר"ך להכניס ג"כ אל הקדושה ושייחס
 כחחד עובדים להצורה ז"ה * וזהו כל העושי' מצוה
 אחת כלומר שעושה המצו' באופן ששני היצרים הם
 אחת מטיבין לו * אך אדם חין לדיק בארץ אשר
 יעשי' טוב ולא יחטא היינו באותו טוב שעושה יש
 ג"כ ארז חטא פ"י חסרון שעושה הדבר בארז
 פני' * וי"ל שזה רמז הפסוק אדם כי יסי' בעור
 בשרו שחין ונרפא שבער הוא רמז על הדיק ההולך
 בדרכי ה' והוא במדרגת בער פ"ד והסירותי לב
 האבן מנשכרי' ונתתי לכם לב צמר אלא שפדין
 הוא מלוכש בעור בעין ולא צאלף כמו שהי' בתורתו
 של ר"מ ע"ד מה שפרשתי קודם ע"ש ונמלא הוא
 עלול לקבל ארז החימום היצר תחת עור בשרו זה
 רמז שח"י שהוא לשון חימום כפרש"י : ואמר
 הכתוב ונרפא ר"ל האדם הזה בודאי בקל יוכל
 להתרפא על פנמיו וחסרוניו הקטוני' : והי' במקום
 השחין שאת לבנה ר"ל שהלדיק הזה בודאי ע"י
 גרורתי תשובה והמרטות על החימום של היצר פ"י

ונחזור לפערינו ונראה אל הכהן ר"ל שפדין
 כ"ל שפדין הוא לר"ך אל הדיק הגמור
 האמיתי לסד נרא' אלו * וראה הכהן פ"י וראה
 האיש הזם של הכהן דהיינו הדיק הגמור והסם
 מראהו שפל מן העור פ"י שדמם זפרינו שפדין גם
 בו חסרונות כי כן יש ז"ה הבאים אל הדיקים
 הגדולים וקשה להם על הדיק קושי' חסו ונפרס
 פ"י שיהי' כמו שער בנפשו שיפלי' במהשכחו כמה
 קושי' על הדיק גמור וכל זה הוא מחמת חסרון
 שלמותו * ואעפ"כ הסך לבן ר"ל אחר כל מחשבותי'
 וקושי' על הדיק גמור יגרום לו קדושתו של הדיק
 שהוא שיהסך גם הוא ללבן :

וידון אשה כי תזריע כפרש"י אשה מורפת תחילת
 יולדת זכר פ"י פ"ד ה"ל שר"ך שחימום
 היצר יביאו אל הקדוש' ולעבוד בשני יצרים כדאמר
 ז"ל זריות מביא לדי נקיות ר"ל הזריות שמח
 עצמו ומתגבר בחמימות של היצר להביא אל הקדוש'
 מביאו לדי נקיות פ"ד יאל פ"י נקי מנכסיו דהיינו
 בעשותו מצו' הרי היא נקי' מכל סיג ונקיות
 מביאה לדי סהרי' שהוא מדרג' גדול * חסו אשה
 רמז על היצ"ר שהוא הנקבות והשמאלית כידוע
 ואם גם הוא מזריע בו תחילת החמימותו אל
 המצו' וילדה זכר הרי הוא מוליד הולד' הפליור
 הנקי

נועם תזריע אלימך

הנקי בשם זכר וטמאה שבעת ימים כניל דהנה אנהנו לריבין למנות הימים שאנו אומרים היום יום ראשון שבעת וכן בכל יום וכווי' בזה הוא כדי להכניס קדושת שבת בששת ימי החול ונמצא בכל דבר כלול קדושת שבת חלק שביעי וגם באכילי' ושת' לריך לעורר הקדוש' שיהא שורה בו השעה קצוות ויום השביעי * ולריך שיבין הלדיק שכל עבודתו העבר עדיין ה' בכלל עומא' דהיינו שלא ה' עבודתו שלימי' * וזהו וטמאה שבעת ימים רמז על כל דבר שעשה עד הנה * כימי נדת כו' כך ידמה צעיניו ועיין ילק בכל פעם ממדריג' למדריג' עד התכלית המכוון *

וזהו וזיום השמיני רמז אל הקדוש' שהוא למעלי' מקדושת שבת הנקרא ממחרת השבת והוא יום השמיני כדוע * ימול גשר ערלתו ר"ל אז ימול כל ערלת לבו *

ושלשים יום ושלשת ימים דאיתא בגמ' יתשלש אדם שנותיו שליש במקרא כו' וידוע שכל דבר קדוש' כלול מעשר *

והוא ושלישים ושלשת ר"ל כל מה שמליש ימיו במקרא לריך להיות כל אחד כלול מעשר דהיינו שלשתן כן כולם שלשים * תשג דמיי טורה ר"ל כל זה יתקנה תמיד כך בחמימות של הטהרה כי נקיות מביא כניל * ואמר הכתוב בכל זאת לא תחזיק עצמך בעיניך שבקרבך קדוש *

והוא בכל קודש לא תגע ואל המקדש לא תבא כי בזמן המקדש ה' השמאלת השכיני' צנה"מ ועתה צנולתיו המר כתיב וזהו להם למקדש מעט היינו שמשרי' שכינתו על הלדיק ואתה אל תחזיק עצמך במדריג' זו: עד מלאת ימי טורה ר"ל עד אחר שיתמלאו ימך ימים רבים בקדוש' ובטהרה *

או יאמר אשה כי תזריע כו' ואיתא בגמ' מפני מה לדיקים נמשלו לעתר מה עתר מהפך התבוא' צגורן אף לדיקים מהפכין מדה"ד למדת הרחמים * אך כשיש התעוררת תשוב' בעולם אז רחמים בעולם מתחילי' ואז' להפך חוה אשרי העם שכה לו ר"ל אשרי עמי' לדיקים בעולם שיכולים להפך הרין ולשכח להפכו לרחמים ושכחה הוא מלשון וממת המלך שכה * אשרי העם שה' אלהיו ר"ל אשרי כשהדין הוא רחמים מעיקרא דהיינו כשיש התעוררות תשוב' בעולם כניל' * והוא אשה כי תזריע ר"ל כאשר כל העולם בהתעוררות תשוב' שאף אותם שהם בנקבות מזריעים ועושים פירות בקדוש' אז וילדה זכר ר"ל רחמים מעיקרא נקרא בשם זכר * ואם נקבה ר"ל כשיש דין ח"ו שכיני' לנקבה תלד ר"ל גם זאת אפשר לעשות בו וילדה להפכו לרחמים אמן *

או יאמר אשה כי תזריע כו' דהנה האדם לריך לעבוד הבורא ב"ה תמיד בחורה ותפלי' רק שאי אפשר לאדם להיות עוסק תמיד בלי הפסק בתור' ובתפלי' ולריך לפעמים לדבר עם אחרים כדי לבטל השעמום ח"ו רק שבכל זאת לריך שלא יהיו אותן הדברים שימת חולין ח"ו רק לריך לדבר ולשיח דברים של יראה ומוסר אז פועל דברים אלו שמתעורר אורות עליונים דיבורים אלו חס נקרא בשם זריעי' כמו שאדם זורע בודאי הזרע מתרבה ומלמית יותר ויותר כך הלדיק הגדול שמדבר דיבורים קדושים דברי ירא' ומוסר הוא מזריע לאחרים כי הוא פועל שיתרבי' הרהורי תשוב' בלבות בני אדם שמדבר עמם וגם פועל שיתרבי' אורות עליונים למעלי' * חכו פי' הפסוק אור זרוע ללדיק ולירי' לב שמחה ר"ל שזה האות והסימן היכר לכל שזה האור הוא זרוע להלדיק שמזריע אורות עליונים דיבורו זה הוא האות שלישרי לב שמחה דיבורו כשהלדיק מדבר דברי מוסר אז הוא מכניס יראה בלב ב"ה שישרי לב המדבר אליהם וכשאלו רואים שדבריו נתנו שמחה בלב ישרי לב בודאי נתעורר אורו עליונים למעלי' * אבל לריך הלדיק לזה להיות מחון ומדקדק על עצמו דיבוריו שלא יבא לו ח"ו פני' מזה שמדבר דברים כאלו ולריך להרגיל עצמו בכל פעם מעט עד שיהי' לו הדבר הרגל שלא יהי' לו שום פני' לגמרי * חכו פי' הגמי שימתן של תימה לריבין לימוד ר"ל כשהלדיק משיח שימת חולין כדי לנות מעט מלימודו לריבין להיות באופן הכיל דברי יראה ומוסר חס לריך לימוד שפירושו הרגל שניך שירגיל ח"ע שיהי' לו לעצב שלא יבא לו אחס פני' וגדלות מזה והיינו שהת"ח עצמו לריך להרגיל עצמו בשיחה נאה הזאת כדי שלא יבא לידי פני' * חכו ויבדך ד' אותך לרגלי פי' שיעקב אבינו ע"ה ה' רוצה להראות ללכך שהש"ת צריך אותו בשביל לדקתו ועיקר הדקות הוא אחר ההרגל כניל' * ח"ע ויבדך ד' אותך לרגלי דהיינו אחר שהרגלתי בצדקתי *

והנה כשארס עוסק בתור' או תפלי' אז נקי במדרגת זכר * אבל דברים הכיל היינו דיבורים דברי יראה ומוסר שהלדיק מדבר לפעמים זם נקרי' בשם נוקבא כי העיקר הוא התורה והתפלי' אלא שניך לדיבורים אלו כניל' וגם פועל עצמו שיעלה על זכרונו הרהורי תשובה בעת שיעמוד עצמו להתפלל או ללמוד אז הדברי קדוש' שדבר קודם זכירו לו הרהורי תשובה * חכו פי' אשה כי תזריע ר"ל כשארס הוא במדרגת אשה דהיינו בעצת הדיבורים דברי יראה ומוסר כניל' שמזריע אורות עליונים יפעול ג"כ בזה וילדי זכר פי' שיוולד לו מהדברים האלו זכירה שחכיר לעצמו בעצת תור' ותפלה הרהורי תשוב' * וטמאה'

נש **אלימלך** **תזריע** **נועם**

לכא לנדיק גדול וגמור שדורו וסוף נקרא כהן ואו יחזור בתשובה אללו לנמרי ויבא לו ירא' תמימי בפנימיותו וספס חכנו לעבדו בלב ונפש בכל מאודינו ולבנו אמן כיסיד *

פרשת מצורע

וזאת תהי' תורת המצורע * ר"ל דהשכינים
נקראת זאת * ידוע למצורע הוא מוליא רע דהכנעים באים על לשון הרע * ואמר הכתוב אחר שישוב בתשובה ויתקן את מעשיו ויפעול פי' תשובתו ותורתו תיקן השכיני הנקראת זאת * חסו זאת תהי' תורת המצורע פי' שתורת המצורע תהי' זאת שיתקן השכיני הנקרא זאת * ביום טהרתו והובא אל הכהן פי' ביום שיטוהר מעווכו ויפעול להפלות השכיני ליחד' עם קב"ה וזהו והובא אל הכהן הקב"ה יק' כהן * ואו אחר שיעלה את השכיני וילא הכהן מחון למחנה דהעולמות עליונים נקראים מהי' והעוה"ז נקרא חון למחנה וראה הכהן פי' שישגיח השי"ת ב"ה על העוה"ז להשפיע להם : והנה נרפא נגע הרעפת פי' כל הדינים יהיו נמתקים * מן הרוע כל זה יהי' מן הרוע שהוא יגרום את כל זאת בתשובתו השלימה וזהו יהי' כבוד ה' לעולם * דהשכינה נקראת כבוד והיינו כאשר יהי' כבוד ה' לעולם דהיינו שתעלה השכיני לעולם העליון או ישמח ד' במעשיו דהיינו במעשה הטוב שישיפע עלינו כל טוב וברכה אכיר *

או יאמר כי זאת תהי' נר' לפרש פ"ד הרמב"ם דהנה בכל עסק האדם לומר לשם יחוד הקב"ה ושכינתו ונר' לקרב אל שכל מה הוא היחוד הזה קב"ה ושכינתו הוא כך דהי' האדם כשלומד תורה הוא מדבר דברים קדושים ואותיות הקדושים ומכא מה הוא מדבר מכא חלק חלקות אשר בקרב דהיינו הסגמי הקדוש' הוא חלק אלוה ממעל' חסו ידוע דאורייתא וקב"ה כולא חד נמלא פי' נשמה הקדוש' שמדבק עלמו בחלק חלקות שבו באותיות הקדושים אזי מעלה הדיבורים למעלי' ומתדבקים באחדותו ית"ש וזהו יחד קב"ה ושכינתו שמיחד תהי' הקדוש' ונשמחו הקדוש' עם קב"ה פי' לימוד התורה והתפלי' . חסו בכל אדם אכל משה רבינו ע"ה פי' בו מפלי' יתירה שקודם הדבור ה' יחד חלק חלקות שבו עם קב"ה דהיינו הקול היו"א מגרונו של אדם הוא קודם הדבור כדוע ופי' זס מעלת

וטמאה שבעת ימים ר"ל הנדיק הזה שהוא במדרג' הוא כנ"ל הנדיק הזה אינו מוליא בעלמו שום מעלי' כל ימיו רק תמיד הוא אללו כעמא ח"ו בטומא' עומת סוכר בודאי שעדיין אינו טהר בעבודתו ית"ש * זה וטמא' שבעת ימים רמז לשבעים שנה של אדם ודואג תמיד שיטוהר עלמו יותר ויותר * אכל זה הוא שלא שבעת הפלי' דהיינו כשמדבר עם בני אדם או לריך הנדיק להתיישב בשפלותו מטעמים הכ"ל * אכל כשנריך להתפלל על אזה דבר אל יאמר בלבו מי אנכי שאחפלה על הדבר שהוא רק אדריב' לריך להחזיק או במדרגתו ואל יתעלל מלהתפלל על כל דבר * חסו וציוס השמיני ימול בשר ערלתו ר"ל כשיבא למדרג' השמינית שהוא העולם העליון ונעלם אז לריך לימול בשר ערלתו פי' להחזיק עלמו לנדיק גדול כאלו אין בו שום שפלות וערלות גם לריך להנדיק הכ"ל להחזיק עלמו במדרג' הזאת דהיינו שלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרי' פי' שלריך להחזיק עלמו פעמים בגדלות ופעמים בקטנות כנ"ל שלשים רמז לגדלות ששם הוי"ה ב"ה פס ארבע אותיותיו עולי' גימ' שלשים ושלש הוא קטנות כי שלש הוא מספר קטן של שלשים והיינו להחזיק עלמו בשפלות והכנפי' דהיינו בדמי שהוא טמא ולפעמים להיפך דהיינו בטהרי' שבעת הפלי' יחזיק עלמו לטוהר גמור שהוא לדיק כנ"ל פי' מדרגת לדיק הסולך תמיד בעבודתו ית"ש אכל אם אדם ח"ו אינו עובד הבור' ומתעלל עלמו בעבודתו בתור' ובתפלי' שאינו מתפלל בזריות וחדות וכן בשאר דברי קדוש' הוא מתעלל הוא מכוב' בשם נקבה כי טבע הנקבה היא בעלות * זה אם נקבה תלד וטמא' שבעי"ס פי' שהוא טמא ח"ו שבעות טהרי' עד שיעשי' תשוב' שלימי' להשי"ת ויתקן מעשיו ואו טוב לו בזה ובכא *

אדם כי יהי' בעור בשרו שאת או ספחת או בשרת כו' לנגע לרעת והובא אל אהרן הכהן כו' דהנה לפעמים יבא אדם להרהור תשוב' ועושי' אזה עובדא להבורא ב"ה דהיינו תפלי' ואחר דברים שעושי' והם אינם בפנימיות לנמרי מהמת שלא תיקן אי' עדיין ולא עשה תשוב' על חטאת נעוריו * וזהו אדם כי יהי' בעור בשרו שאת ר"ל שיבא לבבו בקרבו בלחה הרהור תשוב' לעבודת השם * או ספחת פי' שיבא לו הרהור שיחבר עלמו לאנשים לדיקים כמו ספחרינא כו' * או בשרת שיבא לו אזה בהירות לעבודתו ית"ש רק שכל זאת אינו בתמימות לנמרי רק מבחן מראה עלמו כך בעור בשרו ולבו בל עמו לנמרי אמר הכתוב שזה בא לו מהמת שלא טוהר עלמו לנמרי מהחטאת נעורים * חסו לנגע לרעת כמו בשביל נגע לרעת שבו מנעוריו ולכן והובא אל הכהן שזה האדם לריך

נועם מצורע אלימלך

מעלת משה רבינו ע"ה שמד בקול ה' מיוחד הקב"ה ושכינתו דהיינו עם חלק נשמתו וזהו משה ידבר והאלהים יענו בקול ר"ל חלק חלקים ה' מנענע בו קודם הדבור וזהו שאמרו חז"ל מלמד שהשכיני ה' מדברת מתוך גרונו של משה דהיינו בקול היוצא מהגרון דהיינו נשמתו ה' מיוחד תמיד עם קב"ה בקול *

ועוד איתא בגמ' במקום שבע"ת עומדין אין לדיקום גמורין יכולין לעמוד וכו' לתת טוב טעם לדבר דהנה האדם ההולך בעבודתו ית' לריך לדקדק על עצמו במאד מאד שלא יבא לו שום פני' וגדלות בעבודתו ית"ש דהיינו בעסק התור' או תפלה כ"א ח"ו יבא לו איזה פני' אזי העבדות הזה אינו עול' למעל' * אך כשאדם רשע עושה תשוב' על עוונותיו הגדולים דהיינו ח"ו גזל ועריות ושאר עבירות כי אין לך דבר שעומד בפני החשוב' וכשעושה תשוב' גמור' באמת ובתמים אז מעלה ג"כ התפלות של הדיק שפלו לו פניות בהם ולזה במקום שבע"ת עומדי' כו' כי הבע"ת במדרג' גדול' יותר מהלדיק שמעלה ג"כ תפלתו והתורות של הדיק כנ"ל וזהו זאת תהי' תורת המצורע * פי' תורת המצורע שהוא הבע"ת המוליא רע כשיתקן ויעשה תשובה שלימי' אז יפעול שיהי' תורתו תועלת להשכיני' שנקראת זאת כידוע שמעל' את השכיני' ליחדה עם קב"ה ומפרש הכתוב מהיכן זוכה למדה זאת ומפרש מחמת והוציא אל הכהן כנ"ל שמביא ומעלה תפלת הדיקים שהיו מונחים למטה מחמת הפניות שהיו להם ומעלה אותם למעל' למעל' *

או יאמר זאת תהי' כו' דהנה זה הוא כלל גדול הנעצ לכת עם אלהיך שכל דרכיו של אדם לריך להיות בהנעצ כי כשאדם עושה דבר בהתגלות בקל יכול לבא לידי פני' וגדלות בעבודתו אבל בהנעצ אינו יכול לבא לידי פני' כי אין אדם רואהו * אך זה הוא באדם שרולה לקרב עצמו לעבודה לריך לייך בהנעצ * אבל הבע"ת שעשה עבירה צפרהסיא כמו לה"ר או שאר עבירות בהכרח תשובתו ג"כ צפרהסיא כי כפי' כ"פ כלומר כבליעת האיסור שנכלע בו כן לריך לפלוט אם עבר בסתר יעשה תשובה בסתר ואם בגלוי ופרהסיא לריך תשובתו ג"כ להיות בגללה ופרהסיא * אבל אך יעשה תשובה צפרהסיא פן יבא לו איזה פני' בתשובתו ח"ו ויפסיד הכל חלילה תקנתו שילך אלל הדיקים השלימים ואז בודאי יכלל מהפניות כי היזה"ר אין בו כח לשלוט שם במקום הדיקים וגם זאת שאינו באפשר לבא לו איזה פני' בראותו מעשה הדיקים שהוא רב מאד יחדר לבו בקרבו לאמר אך אחגאה במעשיי נגד מעשה הדיקים *

וזהו זאת תהי' תורת המצורע שפי' מוליא רע שדבר לה"ר זאת תורתו זיוס טהרתו פי' לריך לטהר עצמו לעשות תשובה צפרהסיא ובגלוי זיוס שהוא גלוי מפורסם וא"ת שמה יבא לו איזה גדלות מזה כנ"ל לזה אמר והוציא אל הכהן תקנתו שילך אלל כהן הוא הלדיק הגדול העובד ד' באמת וזה ימנעוהו מכל פני' בראותו מעשה הדיקים אשר לדיקות אהב ואז ישר יזמה פנימו *

או יאמר זאת תהי' וכו' והוציא אל הכהן כבר דקדקו קמאי מה זה ביאתו אל הכהן כי הלריך לרפוא' טוב לו שיחזור אחר רופא מומח' * וגם וצא אל הכהן היה לו לומר ולא והוציא שמשמע פי' אחרים * וכו' ע"פ דאיתא בגמ' מחשב' טובי הקב"ה מזרפה למעש' יראה לפרש השלשן לירוף שהי' לו לומר מחשבה למעשה * דהי' המחשב' שאדם מחשב איזה דבר בודאי אין זה שום פני' כי מי יודע בו ואם אדם מחשב לעשות מלואה או עסק התור' ולא עשה מחמת איזה אונס * ואדם אחר עוסק בצורה או במצו' רק שמכוין בה איזה פני' הקב"ה מזרף את העובדא הזאת למחשבתו של הדיק והוי כאלו הוא עושה המעשה שהוא ולכך זכה נוטל חלקו וחלק חבירו פי' כנ"ל אם זכה לטהר את מחשבתו תמיד ומחשב לעשות מצות ונתבטלו ממנה מכח איזה סיב' נוטל המצו' של חבירו שעשה במעש' אבל לא במחשב' וכשלא אח"כ עי"ז מלואה שלימה * וזהו לעולם ילמד אדם כו' שמתוך שלא לשמה בא לשמה פי' כנ"ל דהיינו מתוך זה שלמד שלא לשמה בא לזה שחישב ללמוד אות' מסכת לשמה ונאנס ולא למד כנ"ל *

וזהו זאת תהי' תורת המצורע ר"ל העסק התור' של המוליא רע מה תקנת' והוציא אל הכהן שהתור' הזאת מובאת אל הדיק שהי' מחשבתו לעסוק בתור' וכנ"ל ויאל הכהן כו' דהלדיק לריך לתקנו ולהחזירו בתשוב' ומחמת גודל האור והדביקות של הדיק בלתי אפשרי לאדם השפל לקבל ממנו תשוב' ואמר הכתוב ויאל הכהן פי' שלריך להטות ח"ע ולירד ממדרגתו * אל ממון למחני' פי' אל האדם השפל הזה שילא חוץ למחני' השכיני' שהפריד ח"ע מהקדוש' עי' מעאזי * וראה הכהן היינו הלדיק בראייתו הקדוש' ושכלו שמיים עינו עליו * והנה נרפא עי' הלדיק המשנה עליו קדוש' בראייתו !

וצוה הכהן ולקח כו' שתי לפרים * דהנה השכינה נקראת לפיכך שהיא עמנו בגלותינו כמ"ש כלפני נודדת מקינה כו' וזהו נא' על השכינה שגלתה עמנו בשני חורבנין צבית ראשון ובית שני בהטוינו כדאי' בגמ' בית ראשון הי' בו עי"ז ג"ע ש"ד ובית שני שהי' בו תורה וגמילות חסדים מפני מה גלו אלף שהי'

פרשת אחרי

אחרי כו' יל פ"ד הרמז דהנה הלדיק מספק הדין לרחמים ואף אם נגזר על אדם מית' חילוי יכול לבטל הגזיר' ולהפכו לחיים והסיד' לזאת שכה ביד הלדיק לעשות קן הוא מחמת שהלדיק עולי' בתפלתו בעולמות עליונים אשר שם כולו רחמים בלא תערובות דין כלל ושם לא נגזר אותה גזיר' וממשך משם חיים לאותו האדם * וזהו ששון ושמחי' ישיגו כו' ר"ל הלדיקים משגיגים לעולמות עליונים אשר שם ששון ושמחי' כמש"ה עוז וחדוה במקומו וממילא נסו יגון ואנחי' * וזהו ג"כ ויזליא את עמו ומביאם לעולם בחיריו רמז לדבריו שמוזיא את עמו ומביאם לעולם הששון ואז ברייה את בחיריו פי' אז מביא רכה לישראל בחיריו * וזהו אחרי מות שי בני כו' ר"ל שיש כח ביד הלדיק שיהי' אחרי מות כלומר לבטל המית' מאיזה אדם כמו שאומרים ב"ה על דבר הנתבטל אומרים שכבר אחר הדבר ההוא שלא יהי' עוד * ואמר הכתוב ע"י דבר מה יוכל הלדיק לבטל ומפי' בקרבתם לפני ה' פי' ככ"ל ע"י שמתקרבים לפני ד' לעולמות עליונים וימותו ר"ל הרי הוא כאלו נתקיים הדין של מיתה ובחמת נמשך להם חיים ע"י הלדיק *

בב אל אהרן אחיך נרא' לפרש דהתור' הקדוש' מלמדת לאנשים המוכיחים לב"ה שלא יוכיחו לאנשים לנים ורקנים אשר בודאי אין דבריהם נכנסים כלל באזניהם כמש"ה אל תוכח לך רק לאנשים המקשיבים לקול תוכחי' ומוסר ורוזנים בתשוב' אליהם יגיד ויורה דרכי התשוב' *

וזהו דבר אל אהרן אחיך ר"ל שהוא אחיך ורוז' במעשים טובים ויקבל תוכחה ממך * וכה תאמר אליו והל יבא בכל עת אל הקודש מבית לפרוכת פי' אם הוא אדם כזה שיש לו כל מיני עמים לעובדה ולרע' שלפעמים עושה מעשים טובים ולפעמים להיפך שנכשל ה"ו לפעמים בעציר' האדם כזה אל יבא בכל עת אל הקדש שאל יכנס עלמו בסודות עליונים * אשר מבית לפרוכת פי' כיון שעשה לעלמו מסך המצדיל בינו ובין הקדושה לא יכנס בסודות עליונים ע"ד רק מתחילי' ישב מעבירות שבירו בתשוב' ויתחרט מאד *

וזהו אל פני הכפורת לשון כפרה שהתשוב' והחרטי' מכפרת עון * אשר על הארון ר"ל קודם לימוד התור' יתחרט ויתוד' על עונותיו ויהי' לימודו לרצון לפניו ית"ש וארון רמז על התור' ע"ש שמונתה בארון זה העיקר * ואמר הכתוב כי צעק פי' גם אם עשה לעלמו מסך המצדיל כמ"ש וסכות צעקן לך מעבור תפלה אעפ"כ אראה על הכפורת פי' ע"י התשוב' והחרטי'

בו שנאת חנם והנה האדם בנעוריו אז הוא עדיין צכה ובריאות ומתגבר עליו ה"ה"ל להכשילו בנ"ע וס"ד כדאי' בנה שוחטי הילדים אל תקרא שוחטי אלא שוחטי ואח"כ בזקנותו שאז נחלש כמו ופסק ממנו קנת תלות והרהורים אבל עדיין לא יסור ממנו עון הזה של שנאת חנם * ואמר הכתוב ולזה הכהן היינו הלדיק ילמוד לאיש השב לשב בתשובה שלימה על המטאים שעשה בנעוריו וגם על המטאים שלעת זקנותו שבשני עיניו מטאים האלו הוא גורם גלות השכינה חכו ולקח שחי' לפרים ככ"ל לתקן את עוונותיו שע"י נלחה השכינה ב' פעמים ככ"ל ואז כשיעשה תשובה שלימה חכם לבא לדי מדריגה זו חיות טהורות דהנה במרכבה הקדושה כתיב פני אדם מימין כו' ופני השור משמאל ופני נשר כו' ויש ליתן טעם על היות במרכבה הקדושה חיות עממות : והוא כך מחמת שמס יומשך כל דבר גשמי לעולם * ומן פני אדם ושור יומשך חיות ודביקות לעולם אלא הפרש ביניהם אדם שהוא מימין הוא הכל דביקות וחיות והשור שהוא מהשמאל לא יומשך הכל דביקות וחיות כ"ה השפעות גדולות לעולם ג"כ דביקות אבל אינו כ"כ כמו מימין * וזהו חיות טהורות ר"ל שפי' התשובה השלימה יוכה לבא לדי דביקות וחיות ואור גדול : ואף יעשה תשובה בזה אופן ואמר הכתוב וען ארז אט קלקל ועיוות בעוונותיו שהי' גבה לב אז יספיל עלמו מאד מאד חכו ג"כ שני תולעת פי' שני לשון משכה כפול כלומר מאד מאד יהי' בעיניו כתולעת ואזוב ולזה הכהן ושחט את הכפורת האחת * דהנה העון שנאת חנם קשה מאד לאדם להפטר ממנו מכל וכל ולריך לזה תשובה גדולה לשכר את גופו ככלי חרס שאינו יולא מידי דופיו לעולם ואין לו תקנה אלא שצירה ולכן מלמד הכתוב ושחט אותה אל כלי חרס שתקנתו של זס הוא ככלי חרס והיינו שצירה ואחר זס יוכה לב אל דביקות וקדושה גדולה חכו על מים חיים שיעשה כל ה"ל כדי שזכה למים חיים הנובעין תמיד ממקור החיים ודביקות וכל זה זכה אם יהי' חשבותו שלימה לשאוב ולקבל קדושה רבא מהדביקות הבא מימין ככ"ל אה נקרא בשם דוכרא אבל השמאל נקרא בשם נוקבא חכו אשה כי תזריע וילדה זכר כפרש"י אשה מזרעת תחילה פי' אם יהי' חשבותו מאד הנוקבא משמאל אז יפסול וילדה זכר לשון זכירה שגורם להזכיר את ישראל לפני בורא ב"ה להמשך משם השפעות גדולות ככ"ל אבל עדיין אינו בא אל המדריגה העליונה וחיות ודביקות ככ"ל והוועמאה שבעת ימים ר"ל שאינו כ"כ בתשובה שלימה לתקן את השבט מדריגות שרריך האדם לתקנס ולריך להתגבר במאד מאד ליתן ממדריגה העליונה למדריגה וכשיבא למעלה העליונה וסייגו ביום השמיניאז ימול בשר עלתו שיהא קדוש וטהור :

נועם אחרי ארימלך

חיות קצת ועל הסיבה הז' לכפר עליו ככיל והשם הטוב יכפר בעדו וינמיח קרן ישועה זכא"ם *

והסרטי יראה אליו הש"ת לקבלו * ולא ימות שגדולי כח התשוב' שמארכת ימים ואין לך דבר שעומד בפני התשוב' *

פרשת קדושים

דבר אל כל פת בני ישראל * נר' לפרש דהנסם הלדיקים הגמורים נקראים ישראל והלדיקים שאינם גמורים נקראים בני ישראל וזה הש"ת דבר אל כל בני ישראל * שכולן שוין לטובה למדרג' הואת קדושים תהי' שיהא מדרג' גדולה * כי קדוש אני ד' כו' פ' כי עיקר הקדושה הוא להסתכל תמיד על אלקותי שאני ד' ובצחי זאת הם יכולים כולם להיות קדושים * חסו וישא פניו וירא והנה איל אחר נאחו בסך בקרניו דלריך האדם להסתכל תמיד רוממות אל שהוא אלקינו ככ"ל האת ג"כ לריך להסתכל בשפלותו * והנה עקדת יצחק עפרו לצור לצור עקדת יצחק לזרע ישראל ואברהם אבינו ז"ע ה' רונה לתקן עול ישראל דבר אחד שיהא להם לזכות כמו אילו של יצחק חסו וישא אברהם וירא והנה איל אחר ר"ל זאת ועוד אחרת תיקן לישראל שיהא כמו איל זכות האיל של יצחק * דהיינו נאחו בסך בקרניו פ"י שיאחזו במד' זאת להסתכל בשפלותו שיהא שפל וכזה בעיניו כמו קן ודרדר בקרניו פ"י גם במד' זו להסתכל ג"כ רוממות אל וגדולתו קרניו לשון שררה וגדולי וק"ל *

בזאת כאן מתחיל הפסוק לדבר מדרגת הלדיק הגמור : בזאת יבא אהרן הוא הלדיק הגדול יבא אל הקדש בקדושי' העליונה * **בשר בן בקר :** פר הוא דינים כדוע בקר רמז לחסד מלשון בקר דהיינו גבור' שנחסד ר"ל שיהי' לו יראה מתוך אהבה * לחטאת ר"ל לענין חסדים לפשפש תמיד במעשיו שאינו יולא ידי-חובתו ויכניע עצמו מאד בהכניעה גדולה * ואיל לעולה רמז אכל לעולה היינו תפלה שהיא עולה לגבוה יתגבר להיות זריח כאיל לכל ימנע עצמו להתפלל על כל דבר ודבר ואל יאמר מי אנכי שאמלא לבי להתפלל על דברים כאלו אל יאמר קן וכגדול כקטן יתפלל תמיד * כחונת בד קודש ילצש רמז שיתקן את גופו כי"כ בקדושי' גדולה שיהי' כחונת אור בחלף וכל זה יעשה לעצמו לבושים ומכנסי בד ילצש על צפרו דמכנסיים היו מכפירים על גלוי פדיות ולריך שיהיו על צפרו תמיד לכסות צפר פרוה דהיינו לכסות כל התאוות הגשמיות שלא יעלה על לבו כלל שום חלוא : ובאזכנת בד יתגור רמז שיאזור כגבור הלליו יותר ובמנפת בד ילמף דמנפת ה' מכסר על גאוה ולריך לקדש עצמו כי"כ לשבר כח הגאוה עד שיבא לקדושה כזאת שגם מהגאוה יכניס לקדושי' ויעשה ממנה מנפת קדש * בגדי קדש הם ר"ל כל הדברים יכניס הכל לקדושה ויעשה מהם לבושי' קודשא * ורחץ צפרו במים רמז שלא ילמוד ויתפלל בגוף טמא אם לריך לטבילה יטביל עצמו ואז כשיצביל יקדש עצמו כי"כ שגם מהטבילה יעשה ממנה לבוש לגשמתו שלא יבא לידי טומאת קרי חלילה ולא יטרף לטבול בהכרחי' ומאת ערת בני ישראל יקה שבי שיעירי עוים לחטאת פ"י ע"י שיתחבר עצמו עם ביה זכה לבי מדרגות ושעירי' לשון חשיבות כמו שמאינו וישלח ב' גדיי עוים : לחטאת ר"ל בשביל החטאת והחסרון שבילתי אפשרי ללדיק זולתו שאי"א שיהי' כל תפלתו זכה ולולה מכל סיג ופסולת מחשבי' זרה והוא מחמת ב' סיבות האחת מחמת שאדם אחר עושה חיה חטא חלילי מזה נמשך שיבא חיה הרסור ללדיק בתפלתו כדי שיעלי' אותו הדבר לכפר עליו וסיבה הז' כי כל זמן שאנחנו בגלות המר לריך ליתן ייניקה לסי'א כדי שיהי' להם חיות קצת עד שיבא משיח לדיקינו ויעציר ממשתל זרן מן הארץ * חר רמז והשעיר אשר עליו בגורל לדי דהיינו החלק שעולה לה' ועשהו חטאת ר"ל שנעש' ב' חסרון מחמת הסיבה הכ"ל והשעיר אשר עלה עליו כו' דהיינו החלק המחשבי' זרה היא למען יפמד חי פ"י ככ"ל להעמיד ס"א שיהי' להם

או יאמר דבר אל כל בני ישראל * ונקדים לפרש משנה בזכות * ר' חנינא בן חכינאי אומר הסעור בלילי כו' דהנה כבר כתבנו בזה כמה פעמים דהלדיק לריך לעבוד את הבורא ב"ה ובי"ש בשני מדרגות לראוי תמיד לחשב רוממות אל וגדולתו * ולחשוב ולראות תמיד בשפלותו * חסו פ"י המשנה עקביא בן מהללאל אומר הסתכל בשלשה דברים כו' דע מאין באת כו' מאין באת מטיפס סרוחי' כו' ולכאורה ה' לו לתנה לקצר ולומר הסתכל דע מאין באת מטיפס' סרוחי' כו' ולמה לו לכפול את דבריו * אך האמת שהתנה הורה לנו את דרכי ה' ככ"ל שאנחנו חייבים להסתכל תמיד את רוממותו אל ושפלותינו * ורמז תחילה באמרנו דע מאין באת * פ"י ראה והסתכל וחשוב מהלכתך שנחצבת ממש ממקום גבוה מתחת כסא הכבוד * ולאן אתה הולך פ"י ותחשוב שניריך שתחזור שמתך למקום שלוקחה למחצבה הראשון בלי שום פגם ולריך אתה לזקך ולנחמה וללכך את